

Ο **Marc Corpey** συγκαταλέγεται ανάμεσα στους πιο επιφανείς τσελίστες της εποχής μας. Έγινε γνωστός το 1988, όταν σε ηλικία δεκαοκτώ ετών συμμετείχε στον Διαγωνισμό Μπαχ της Λειψίας κερδίζοντας το Πρώτο Βραβείο και το Ειδικό Βραβείο Καλύτερης Ερμηνείας σε έργο του Μπαχ, αλλά και την προσοχή του Λόρδου Γεχούντι Μενουχίν. Κατόπιν τούτου, έκανε το ντεμπούτο του σε Μόσχα και Παρίσι ερμηνεύοντας, μαζί με τον Μενουχίν και την πιανίστρια Βικτώρια Ποστνίκοβα, το Τρίο για Πιάνο του Τσαϊκόφσκι – μια συνεργασία που καταγράφηκε σε ταινία από τον διάσημο σκηνοθέτη Μπρουνό Μονσενζόν. Ένα χρόνο αργότερα, προσκλήθηκε στο Φεστιβάλ του Εβιάν από τον Μτσιαλλάβ Ροστρόποβιτς, και έκτοτε η καριέρα του ως σολίστ απογειώθηκε με γοργούς ρυθμούς.

Σήμερα, ο Corpey εμφανίζεται ως σολίστ με κορυφαίες ορχήστρες της εποχής μας, υπό τη διεύθυνση σπουδαίων μαέστρων, μεταξύ άλλων, Eliahu Inbal, Rafael Frühbeck de Burgos, Yan-Pascal Tortelier, Alan Gilbert, Christian Arming, Alain Altinoglu, Michel Plasson. Εμφανίζεται κατ' επανάληψη στις πιο περίβλεπτες αίθουσες συναυλιών ανά το παγκόσμιο – Wigmore Hall του Λονδίνου, Schauspielhaus του Βερολίνου, Concertgebouw του Άμστερνταμ, Σαλ Πλεγιέλ, Θέατρο Σαμπ Ελιζέ, Θέατρο Σατλέ και Φιλαρμονική του Παρισιού, Κέντρο Καλών Τεχνών (Μποζάρ) των Βρυξελλών, Αμφιθέατρο του Ωδείου Λιστ στη Βουδαπέστη, Μεγάλη Αίθουσα του Ωδείου της Μόσχας, Φιλαρμονική Αγίας Πετρούπολης, Αίθουσα Κασάλς στο Τόκυο και Μητροπολιτικό Μουσείο της Νέας Υόρκης, μεταξύ άλλων. Εμφανίζεται τακτικά σε σημαντικά διεθνή φεστιβάλ, συμπεριλαμβανομένων, Γαλλικής Ραδιοφωνίας του Μονπελιέ, Στρασβούργου, Στουτγάρδης, Μόντε Κάρλο, Λισαβώνας, Κούχμο, Πραντές, Λα Ροκ-ντ'Αντερόν, Folle Journée Νάντης και Φεστιβάλ Μπαχ στη Λειψία.

Παθιασμένος και ως μουσικός δωματίου, ο Marc Corpey έχει εξερευνήσει εκτενώς το ρεπερτόριο του βιολοντσέλου συμπράττοντας με άλλους επιφανείς σολίστες, καθώς και με τα κουαρτέτα Takacs, Tokyo, Prazak, Modigliani, Ebène και Talich. Από το 1995 μέχρι το 2000, ο Corpey διετέλεσε τσελίστας του περίφημου Κουαρτέτου Εγχόρδων Ysaÿe. Το εύρος του ρεπερτορίου του αποτελεί απόδειξη της βαθιάς φιλομαθείας του: πέρα από το καθιερωμένο ρεπερτόριο του βιολοντσέλου, το οποίο εκτελεί συνεχώς, είναι υπέρμαχος λιγότερο γνωστών έργων, και πολλοί σύγχρονοι συνθέτες του έχουν αφιερώσει έργα τους. Αξιοσημείωτη ήταν η εμφάνισή του στη Φιλαρμονική του Παρισιού τον Μάρτιο του 2015, όπου, μέσα στο πλαίσιο ενός αφιερώματος για τον Πιερ Μπουλέζ, ερμήνευσε δέκα έργα για σόλο βιολοντσέλο που γράφτηκαν από ορισμένους από τους πιο διαπρεπείς συνθέτες της εποχής μας.

Έχοντας επευφημηθεί διεθνώς, η εντυπωσιακή δισκογραφία του Marc Corpey περιλαμβάνει άλμπουμ για τις εταιρείες Naïve, Decca, Harmonia Mundi και K617. Το άλμπουμ του με ολόκληρο τον κύκλο με τις Σουίτες του Μπαχ έλαβε την ύψιστη αξιολόγηση ffff από το περιοδικό *Télérama*, ενώ το άλμπουμ του με έργα του Ντονάνι, απέσπασε την τιμητική διάκριση «10 de Répertoire». Η δισκογραφία του επίσης περιλαμβάνει ένα άλμπουμ με το Κοντσέρτο για Βιολοντσέλο του Ντιπιγιέ και το *Eriphanie* για Ορχήστρα και Βιολοντσέλο του Αντρέ Καπλέ με την Ορχήστρα της Λιέγης υπό τη διεύθυνση του Pascal Rorhé, το οποίο απέσπασε την τιμητική

διάκριση Diapason d'Or καθώς και "Choc" από το περιοδικό Le Monde de la Musique και πέντε αστέρες από το BBC Music Magazine..

Πέρα από τη συναυλιακή σταδιοδρομία του, ο Marc Correy είναι καθηγητής στο Ανώτατο Εθνικό Ωδείο Μουσικής του Παρισιού και προσφέρει εργαστήρια μουσικής ανά το παγκόσμιο. Διατελεί Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Φεστιβάλ Μουσικής Δωματίου 'Musicales de Colmar' και, από το 2011, Μουσικός Διευθυντής της ορχήστρας Zagrebacki Solisti. Το 2014, ο Correy αναγορεύτηκε σε Αξιωματούχο των Γραμμάτων και των Τεχνών από το Υπουργείο Πολιτισμού της Γαλλίας. Παίζει ένα σπάνιο βιολοντσέλο «Van Wilgenburg», κατασκευής του Matteo Goffriller (Βενετία, 1711).